

В отчетния доклад на Девятия конгрес на БКП с особена сила се подчерта, че в сегашната обстановка още по-голямо значение придобива патриотичното и интернационално възпитание на трудещите се.

Общинската партийна организация в Килифарево в последно време постига добри резултати по патриотичното възпитание на трудещите се. Сега се организира по-разнообразни прояви, чрез които се повдига у гражданите чувството на дълг към Родната и народа. В резултат на това в промишлеността, селското стопанство, из средата на интелектуалците се възпитават труженници, които с дълбока вяра в делото на комунизма отдават всички си сили за развита на родния край.

Килифарево и районът са богат източник на революционни традиции. В периода на съпротивителното движение селото даде много свидетели жертви, от които на нашето население се учи на родолюбие. Сега се про

вежда по-организирана работа по изучаване героичния живот на борците за свобода. През последно време стават възвнуващи тържества, посветени на бележителни годишници, на герои, празват се срещи с активни борци от антифашистката борба и Отечествена война, походи по партизанските пътеки.

За дълго ще се помни срещата на трите поколения. Събраха се най-старите революционни кадри, активните участници в съпротивителното движение в периода 1941—44 година и най-младото поколение. Спомени разказаха бившите партизани Радул Минчев, Райчо Панайотов и Иван Захаринов. С голям интерес бе изслушан и другарят Иван Касаветов, който през 1925 година с беззастенчивост на ръце скача от влака и по нелегален път достига до Съветския съюз.

По инициатива на Общинския партийен комитет и на останалите политически и масови организации в читалищния салон беше уредена изложба за героичното

минало на нашия край. С много снимки и диаграми бяха отразени борбите на Партията и Комсомола. Младешките със затаен дъх се спираха пред ликовете на Трифон Саралиев, Георги Саралиев, Петко Ахчиев и с уважение си спомняха за тези прекрасни революционери.

Местността Бутора е мястосветия за нас. Зашото тук в 1923 година намира подслон първата Килифарска партизанска чета. А по-късно — през 1944 година нашите партизани се установиха на това историческо място. По инициатива на Общинския народен съвет, с местни сили, тук бе поставена паметна плоча.

За училището в Килифарево става вече традиция на 3 март при тържествена обстановка да се приемат първокласниците за чавдарчета. Тържеството обикновено става пред Братската могила в селото.

За увековечаване паметта на загиналите, признателното насе-

ление от Килифарево построи паметник на Трифон Саралиев и Георги Саралиев, поставени са паметни плочи на домовете на загиналите антифашисти. В центъра на селото величествено се издига бронзовата фигура на съветски воин.

Все във връзка с патриотичното възпитание редколегията на многоотражката „Балкански зов“ учреди специална рубрика „Из нашето героично минало“. В няколко броя се поместваха материали за бойния път на Партията и младежите от селото и района.

Но Общинският партийен комитет вижда, че всичко това е далече от изискванията, които сега предявява решението на Политбюро на Централния комитет на БКП за по-нататъшното подобряване на работата по патриотичното и воинско възпитание. Все още сред населението, и особено сред младежите, недостатъчно се популяризира героичното минало на Партията. Преди всичко липс-

ва една планомерна, целенасочена дейност. Често тя има кампания характер. Затова в редния случай е и едностранчива. Направеното досега е свързано с чествуването на бележити дати, но постоянна, ежедневна работа за изучаване историята на нашата страна, на родния край все още няма. Малко е сторено досега от партийните, профсъюзните и комсомолските организации за изучаване патрона на предприемчивостта.

Да вземем например такъв факт. Тракторна бригада, завела в Килифарево за комунистически труд, носи името на Тотю Саралиев. Механизаторите обаче нямат неговия портрет в стана на бригадата и малко знаят за неговата дейност.

Или друго. Ние можем да се гордеем, че от Килифарево е един от първите летици в нашата страна Дончо Ганчев Зарев. Но за него много малко хора знаят.

Не се запознават гражданите и подрастващото поколение с жи-

вота и дейността на патроните на училището, на които живеят. Всички тези факти недвусмислено сочат, че все още партийните организации недостатъчно се занимават с тези въпроси. А в нашата работа по патриотичното възпитание е необходимо да има по-голяма политическа острота, на съвместност. Зашото обичай към Родната не е никакво пасивно, съзерцателно чувство, а действително, свързано с готовността да се защитава тя от нейните врагове.

За бъдеще Общинският партийен комитет и останалите обществено-политически организации в общината ще насочат своите усилия за подобряване на идеологическата работа, за издигане на по-голямата висота социалистическото съзнание на трудещите се. Зашото това е пътят към утвърдените успехи.

Никола АТАНАСОВ

зам. секретар на Общинския партийен комитет в с. Килифарево

НАСЛЕДНИЦИ

„Зоря Полтавщини“ Специално за в. „Борба“

ците са благодарни на участника в Гражданската и Великата отечествена война Сергей Радионович Кейбал за интересните разкази за славните боеве и походи, за победните битки с враговете на революцията, с немско-фашистките завоеватели. Сергей Радионович е бил воен другар на един от ръководителите на лехвичката нелегална съпротива в периода на Деникин, бъдещ заместник на Народния комисар на поземлените работи в Украинската ССР С. К. Луценко, воювал в партизанския антифашистки отряд „Сокол“, действащ на север от Полтавска област през 1941—43 година.

КАТО ТРЪГНАТ лете по пътищата на бойната слава на децата и бащите, пионерите и комсомолците посещаваха преди всичко степната горичка Шумейково. През септември 1941 г. тук се разрази героическа битка с врага. Войниците и офицерите от щаба на Юго-Западния фронт бяха начело с Героя на Съветския съюз генерал-полковник М. П. Кирпюнос и секретаря на ЦК на КП (б) У М. А. Бурмистенко. Със затаен дъх слушат учащите се разказа на Григорий Ефимович Ивашин и другите свидетели на битката. Нито в един боец или командир, загинал в боя, не намерили неизползуван патрон. Всички се били до последния куршум.

ПЪТЕКИТЕ на бойната слава доведоха нашите възпитаници до тихата къщичка на края на селото Яхников, окръжена от храсти и люляк. Тук живеят Анна Лукинична Ногина, партизанска майка. Герейски се бориха с фашистките оккупатори и мъжествено загинаха нейният мъж Павел Григориевич и синът й Ивас, радист на партизанския отряд. Те са разстреляни от гестаповците през 1942 година, без да видят никого.

ЕКСПЕДИЦИОННИЯТ отряд на училището взе участие в областния преглед на походниците „По местата на бойната и трудовата слава“ и е награден с почетна грамота от Областния комитет на Комсомола, а 15 ученика — със значки „Турист — СССР“. В тези походи младите се закаляват морално и физически.

Нашите юноши и девойки са честни гости в местния музей „Г. С.

Сковороди“, разположен на нашата улица в града. Учителите М. И. Залужний, В. П. Диброва тук провеждат уроците си по история, а научният сътрудник на музея П. А. Гребинник разказва за организаторите на съветската власт в Лохвицкия район — Д. Л. Прилипина, С. К. Луценко, С. Г. Журавский, В. А. Червоненко, А. И. Шевченко и други. Техните образи, патриотичните им дела, документите, подписани от името на революционния комитет, задълго остават в паметта, извикват чувство на безгранична гордост.

Патриотичното възпитание се осъществява в училището по различни начини. На втория етаж децата минават покрай галерия от герои на Гражданската война, между които е К. Е. Ворошилов, М. В. Фрунзе, В. К. Блюхер и други. До тях са портретите на лехвичани П. И. Ермак, И. Г. Романенко, С. Ф. Севастиянов, П. В. Масленко, които за извършени ползиви в боевете са удостоени със званието Герой на Съветския съюз. По-нататък е Дъската на вечната слава за вилкусниците на училището, които не се върнаха от фронтовете на Великата отечествена война.

...Пред строените редици на учениците от горните класове секретарят на комсомолската организация в училището Оля Ситник рапортува какво вече е извършено за 50-годишнината на Великия октомври. На класовите-победители връчва червени знамена — символ на първенството. Всеки клас излезе на тържествения комсомолски строй със своята любима песен. Имаше какво да рапортуват учениците от V до VIII клас. Във фонда за строителство на музей на младогвардейците в Краснодон те събраха най-много металини отпадъци, а цялото училище изпрати 15 тона. С всяка изминала година се повишава успехът в училището. Миналата година достигнахме най-високи показатели от всички училища в района.

Така ще бъде и през тази учебна година. Залог за това е работата по възпитанието на учащите се, за която ви разказах.

Я. ГИРЧЕНКО

директор на Лохвицкото училище „Ленин“

Новият кооперативен дом в с. Карансеп.

Ст.: Ас. ГЕОРГИЕВ

По следите на нашата критика

В брой 81 на вестника бележката „В древния Търновград“ — повецът красота и изящество“ — правиха интересни предложения за естетическа вид на града и... за ня кои решения със съществена архитектурна и художествена стойност.

„Въпросите, поставени в бележката, са правилни и основателни“ — ни пишат от Градския народен съвет. „В нея, освен констатациите, се правят важни препоръки и предложения, които ще използват. Решаването на въпроса за входните пунктове на града ще стане с проекта, чието разглеждане и реализиране е предстои. Извършва се проектиране и на други важни и възлови места за града и околностите. На Главпроект — София сме възложили проектирането на пазара. Уверени сме, че проектът ще реши въпросите, на които се обръща внимание в бележката. Към ГНС е изграден художествен съвет от специалисти и общественици, които ще разглежда и разрабава цял комплекс от въпроси,

свързани с архитектурно-художественото изграждане и естетическото оформление на Велико Търново“.

В рубриката „Из бележника на журналиста“, поместена в брой 93, проследихме някои недостатъци по правилното писане и назоваване името на старопрестолния град.

„В извършената проверка се установи, че действително някой път при даване информация на гарите радиоуредби за движението на пътнишките влакове се употребява старото наименование — гара Търново — отговарят ни от ЖП управление — Горна Оряховица. На гарите в Горна Оряховица, Върбаново и Тръвна е наредено да поправят грешките си и за бъдеще да назовават града само с пълното му име. За целта е наредено да се уведомят всички ръководители по движението, влаковите кондуктори и др. Взети са мерки и билетите да се отпечатват с наименованието Велико Търново.“

НОВА ПРИДОБИВКА ЗА ЗЕМЕДЕЛСКИТЕ СТОПАНИ-КООПЕРАТОРИ

След Априлския пленум на ЦК на БКП бяха разрешени редица въпроси, които осигуриха успешно развитие на кооперативния строй в нашето село. Едно от тези мероприятия бе приемането на Закон за пенсиониране на земеделските стопани-кооператори, който влезе в сила от 1 януари 1957 година. С това се сложи начало на качествено ново пенсионно за кооперативство у нас. Разрешен беше един набойл въпрос — осигуряване старините на селските труженници, които са дали своя труд за победата на кооперативно то дело на село.

С гласуването на ЗПЗСК България се нареди на едно от челните места в света в тази област. И досега в редица напреднали капиталистически страни въпросът за пенсионирането на земеделските стопани не е намерил никакво решение, а в други страни този въпрос е пре доставен на волята на отделното лице, което не винаги, поради икономически затруднения, може да доведе до край своята осигуровка. Често пъти трудещите от ка-

питалистически страни са принудени да плащат високи осигурителни вноски, за да добият право на пенсия.

Въпросите за подобряване на материалното състояние на нашия народ намериха широко място в работата на проведените партийни конгреси след Априлския пленум. Това стана възможно благодарение на постигнатите големи успехи във всички области на нашия стопански живот. Държавата и кооперативните стопанства станаха по-богати и вече могат да отделят много повече средства за пенсионните осигуровки. В отчетния доклад на ЦК на БКП пред IX-ия конгрес на Партията, изнесен от др. Тодор Живков, се казва: „През петата петилетка се откриват възможности е общи усилия на ТКЗС и държавата да се осъществяват някои мероприятия за по-нататъшно подобряване на социалните условия на работа и живот на селските-кооператори“. Резолюцията на конгреса задължи Централния комитет да обсъди и внесе за разглеждане от конгреса на ТКЗС въпросите, свързани с по-нататъшното развитие на кооперативния строй на село, за усъвършенстване на взаимоотношенията между държавата и ТКЗС, за по-нататъшно разширяване на социалното осигуряване. И конгресът на ТКЗС прие съот-

ветни решения, които намериха законодателен израз в указа за уреждане на някои въпроси по осигуряването и пенсионирането на земеделските стопани-кооператори.

Новото в указа е, че от 1 септември т. г. основният месечен размер на личните земеделски пенсии за старост се увеличи с 10 лева или със стария размер стават общо 20 лева. От увеличението ще се ползват както пенсионираните досега земеделски стопани, така и тези, които ще се пенсионираат за бъдеще.

Личните земеделски пенсии за старост на пенсионираните до 1 януари 1957 г. земеделски стопани-кооператори допълнително се увеличават с 0.50 лв. месечно за всяка година участие в ТКЗС до тази дата, или заедно с размера, посочен в член 5, буква „а“ от ЗПЗСК, стават общо 1 лв. Така например ако един кооператор се е пенсионира преди 1 януари 1957 г. и е станал член на ТКЗС през 1948 г., то сега получава 14.50 лв. месечно, а след 1 септември 1967 г. ще получава 29 лв. месечно.

Другите добавки, с които се увеличава основният месечен размер на пенсията за старост, се запазват.

Ценна придобивка е също така, че максималният размер на пенсията за старост

може да надвишава 40 лв. месечно.

Добро разрешение е намерил въпросът за онези земеделски стопани-кооператори, които са удостоени със званието Герой на социалистическия труд. Минималният размер на тяхната лична пенсия за старост е 80 лева месечно.

Увеличават се от 1 септември 1967 г. и всички пенсии за инвалидност по ЗПЗСК с по 5 лв., като след тази дата личната земеделска пенсия поради трудово злополука или професионално заболяване става за първа група инвалидност 35 лв. месечно, за втора — 25 и за трета — 15. А месечният размер на личната земеделска пенсия за инвалидност поради общо заболяване става за първа група инвалидност 20 лева месечно, за втора — 15 лева. От 1 септември 1967 година се въвежда също така нова осигуровка за инвалидност поради общо заболяване и при трета група инвалидност, чийто размер е 10 лева месечно.

Друга голяма придобивка която получават земеделските стопани-кооператори и членове на техните семейства, които участват в труда си в стопанството, са паричните обезщетения, които се изплащат при временна нетрудоспособност поради болест, трудово злополука, професионално заболяване,

карантина, гледане на болен член от семейството, бременност и раждане; еднократни те помощи при смърт и погребение, ортопедически средства и пътни пари във връзка с набавянето им; по мощи на осигурените, които нямат право на пенсия за инвалидност поради общо заболяване, и добавки към трудовото възнаграждение на осигурените временно трудоустроени на по-малко платена работа.

За новите придобивки, които ще получат земеделските стопани-кооператори, еже годно ще се изразходват над 150 милиона лева. Това е ново доказателство за бащинските грижи, които Партията и правителството полагат за труженниците на селското стопански фронт.

Същевременно това е творческо развитие на нашето социално законодателство по пътя на обличаване и изразяване на всички труженници се у нас. В това решение е намерил простор на действие основният закон при социализма: „От всекиго според способностите — на всекиго според труда“. Онези земеделски стопани-кооператори, които са работили продължително време в ТКЗС или са вложили по-голям труд, ще получават по-голяма пенсия.

Иван ВАСИЛЕВ

В Каранци ПОРЪЧЕНИЯТА СЕ ИЗПЪЛНЯВАТ

Много са поръченията, които трудещите се поставиха по време на изборната кампания. На тях Градският общински народен съвет в Полски Тръмбеш отдава голямо внимание и прави всичко възможно да бъдат осъществени.

Това показа и заседанието, което изпълкомът на съвета проведе на 23 август.

Пълномошничеството и обществеността в с. Каранци на Полскоотръмбешката община съвместно с производствения съвет при ТКЗС и с активна на селото се събират всеки месец и разглеждат изпълнените на планираните задачи. Така на заседание са разглеждани въпросите по състоянието на животновъдството и изразходването на фуражите, по ранното зеленчукопроизводство, художествената самодейност, по замонаването и обектите, които ще се строят, и други. И разбира се, успехите по тези въпроси са големи, хората се отзовават на всяка инициатива на съвета.

За благоустрояването са закупени 16 000 базалтови плочи за тротоари, на стойност 6000 лева. Вече 1328 кв. м тротоарна площ се появи в селото. Наредени са и 875 линейни метра бордюри край градините и 220 линейни метра улици.

Направена е хубава ограда и на парка около читалището и съвета, на стойност 2000 лв. Работи се по радиодифицирането на селото и в близко време ще

Едно момиченце със синя рокличка тича през гората. Само ли е? Не, след него иззад дърветата се показват няколко момчета и момиченца. Шумната групичка се увеличава. Детският смех събужда заспалият горски пътеки.

Лято. А планината е толкова хубава през лятото — с прохладата на горите, със спокойствието си. Затова и тези деца сега са тук да почиват, да играят на воля по горските поляни. Голямата ояла сграда на почивната станция на ДИП „По беда“ близо до х. „Грамадица“, сега е тежко дън за цели 20 дни.

Още един весел лагерен ден започва. На пилона потрелва знамето. Цял ден то ще гледа веселите игри, състезанията по волейбол и футбол на малки вратички, ще слуша песните, които лагерниците разучават с началника на лагера — другаря Данчев.

...Пионерската колона върви все нагоре и нагоре. Към езерото. Това е един от походите, от многото походи на лагерниците за опознаване на околността. Най-интересен е походът до руския лагер — мястото, където са лагерували освободителите. Старите окопи все още са запазени. Макар и обрасли с трева, те напомнят нещо героично и са особено привлекателни за момчетата.

А после програма със светски песни и стихотворения за великата страна на Ленин. Тя е посветена на 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция. Звучи „Варшавянка“. Анило декламира за Ленин. После... Не, малките приятели на съветската страна не могат да кажат всичко, което знаят за нея, да изразят възторга и обичта си към съветските герои.

— Миме, хайде да играем на волейбол — едно мургаво момиченце с дълги черни плитки подхвърля топката и веднага край него се нареждат децата от лагера на ДИП „Победа“, че и от съседния лагер-школа на ВТС.

— Подай на мен!.. Их, изтърва я... Я хайде да играем на народна топка...

А за обед уморените, изгладнелите играчи с нетърпение ще чакат дежурните да сервира. Меля Тинка пак е наготвила яденето толкова вкусно, че малките паланици искат повторно.

— Ехо! Насам, тук има къпини...

Отново пионерският отряд е в гората. Но този път, за да берат билки. По тези места те минаха, когато отиваха на гости на пионерите от лагера в Мишморков хан. Видяха, че има равнен и кантарион и днес са на трудов ден за билки. Да береш билки е много по-лесно и по-интересно, отколкото да почиства района на лагера, но пионерите свършиха и това. И сега внимателно следят да не се замърси отново.

...Едно момиченце върви през гората. След него идат още. Време е да се връщат в лагера. Скоро мека вечер ще обгръне планината и звуците на акордеона ще съберат на площадката децата. Нека се повеселят още малко, преди да заспят. Последно ще се спусне знамето. С вечерната проверка привършва още един ден от незабравимото пионерско лято.

Виолета ОСТРОМСКА

НА ПРИЦЕЛ — ТЕХНИЧЕСКИЯТ ПРОГРЕС

Централният комитет на БКП и Министерският съвет приеха през март т. г. Постановление за по-нататъшно ускоряване на техническия прогрес. В тази връзка ми нистерствата и стопанските обединения изпратиха необходимите указания до предприятията, а от своя страна Окръжният комитет на БКП във Велико Търново свика съвещание, на което се дадоха конкретни препоръки към ръководствата на предприятията и научно-техническите дружества за разработване на специални мероприятия за изпълнение на постановлението.

Изхождайки от голямото значение на това постановление, Комитетът за държавен контрол и Държавният комитет за наука и технически прогрес организираха масова проверка в страната, по въпросите, свързани с разработването на постановлението, по това, какво е извършено досега, как се изпълнява планът за техническия прогрес за 1967 г. и др. Проверката, в която участват почти всички комисии за народен контрол в нашия окръг, ще приключи до 10 септември т. г. Какво обаче показват завършените проверки?

Болшинството от предприятията са разгледали постановлението пред целите колективни, разработили са и са приели конкретни мероприятия за ускоряване на техническия прогрес. Започната е и работата по изпълнението на отделните задачи, оказва се системно контрол върху тяхното изпълнение. В някои предприятия обаче работата е все още в сферата на разработването на мероприятията. Такова е положението в ДП „Транспред“ — Горна Оряховица, Промкомбината в Елена и др. Ръководствата на ДПЗ „Балкан“ — Велико Търново въобще не са започнали работата по тяхната разработка, като смятат, че изготвянето по-рано материалите ще „свършат същата работа“. При проверката от пред-

ставители на Окръжния и Градския комитет на БКП в ДВЗ — Павликени през юли е обрнато внимание на ръководствата, че изготвените мероприятия са много общи и в тях не са конкретизирани задачите на партийното и стопанското ръководство. До момента на проверката партийно-политическите мероприятия бяха разработени, но стопанските все още не са готови.

При решаването на проблемите по техническия прогрес се допускат слабости и от организационен характер, които пречат за постигане на още по-добри резултати. При планирането на задачите се допуска формализъм, който води до омаловажаване и подценяване на въпросите. Например в мероприятията на ДСВ „Пътни строежи“ — Велико Търново се четат: „Да се набележат конкретни мерки за подобряване качеството на СМР на пътното строителство... Срок постановен: Отг. гл. инженер“. Тази задача е била постоянна за предприятието и преди излизането на постановлението. Не трябва ли първо да се направи анализ на лошокачествено изпълнените работи, да се видят причините и тогава да се вземат мерки, и то в определени срокове, за тяхното отстраняване?

Не навсякъде мерките си изпълняват в определените срокове. Така например в Завода за радиоприемници във Велико Търново не е изпълнена задачата със срок 10 август и отговорник зам. директора по икономическите въпроси Димитър Дилев, относно разработването на наредба за заплащане труда на ИТР, с оглед стимулиране на техническия прогрес. Още повече, че по този въпрос има указание и от ДСО „Респром“, което също не е спазено. Не е изпълнена и задачата със срок 15 юли за поставяне на видно място подходящи лозунги и плакати с тематика за изпълнението на постановлението. Неизпълнени задачи в срок има и в

Държавната напонтелна система, и в Машиностроителния завод — Павликени и др.

При проверките бяха отбелязани и други слабости, които днес изпъкват с още по-голяма сила. Така например през последните години остро се поставя въпросът за механизиранието на товаро-разтоварните работи, като един от най-трудоемките процеси у нас. В тази връзка и е задачата за палетно обработване на товарите. За значението на палетизацията и механизацията във вътрешнозаводския транспорт и преносно-превозната дейност говори и излязлото специално разпоредение на Министерския съвет от 5 август 1965 г. Какво е обаче фактическото положение? Определено може да се каже, че по отношение на палетизацията ръководствата на предприятията от окръга не влагат разбиране, поради което и един голям резерв за увеличаване на производителността на труда и реализиране на икономии от народостопански мащаб не се използва. Така през 1965 г. ръководството на ДКЗ „Мизия“ — Горна Оряховица не е внедрило палетизация на керамиката, изтъквайки редица обективни причини, а в същото време при сходни условия на работа е палетизирана керамиката на фабриката в с. Бяла черква и ДИП „Странджа“ — Полски Тръмбеш. Извършената палетизация на цеха в Павликени, към ДКЗ „Бъдеще“ — гара Бутово е отхвърлена като начин на работа. Трябва да се отбележи, че в същото време само през първото полугодие на 1967 г. в окръга не са натоварени 490 вагона с тухли и цигли поради липса на работна ръка.

Проверката показва, че все още на някои места машините и инсталациите не се използват достатъчно. Така например капачетът на каменотрошачната инсталация на Промкомбината в Елена не е използван напълно и от това само за първото полугодие е нанесена загуба на производството в размер на 4000 лв. Не се използва ефективно доставената линия „Ласка“ за производство на колбаси от ДСП „Родопа“ — Велико Търново, поради това, че не са създадени условия за синхронизация с процесите за термична обработка.

Проверката показва още, че планът за техническия прогрес не се изпълнява от редица предприятия. Ножарското предприятие „Сърп и чук“ — Велико Търново не е изпълнило 10 задачи. Авторемонното предприятие в Лясковец 3 и т. н. Планът за техническия прогрес за първото полугодие на Завода за радиоприемници е изпълнен едва 32 на сто. Базата за техническо развитие към завода е имала за шестмесечен период да изпълнява 5 задачи с общо 8 етапа. Изпълнени са само 4 етапа, от които 3 със закъснение от едно тримесечие. Главните причини за това голямо неизпълнение на плана са: неределен съставен план, лоша организация на работата и пренатоварването на специалистите, на които се възлагат несвойствени, странични задължения.

Работата по изпълнението на задачите, поставени в Постановлението на ЦК на БКП и Министерския съвет за ускоряване на техническия прогрес, започва сега. Необходимо е на преден план пред стопанските ръководства на предприятията и организациите да стои въпросът на техническия прогрес. В борбата за ускоряване на техническия прогрес важна роля се пада на научно-техническите дружества, на комсомолските и профсъюзните организации. Партийните организации трябва да оказват действена помощ и контрол по изпълнение на тази важна задача.

Болшинството от комисиите за народен контрол откликнаха на призива на трояниците. В своите обещания те поставяха и въпроси по интензивното развитие на нашето народно стопанство, въпросите, свързани с техническия прогрес. Необходимо е всички комисии за народен контрол систематически да проверяват изпълнението на мероприятията в предприятията и организациите и с помощта на партийните организации да съдействуват за тяхното осъществяване.

Стефан ДЕЕВСКИ

от Инспекцията за държавен контрол — Велико Търново

МАСОВ И ВСЕОБХВАТЕН КОНТРОЛ

На 23 август, т. г. в една от залите на Дома на профсъюзите — Велико Търново се състоя съвещание по партийното ръководство на комисиите за народен контрол, свикано от Градския комитет на БКП във Велико Търново. На него присъствуваха партийни секретари, председатели и членове на комисиите за народен контрол от предприятията и учрежденията в града и др.

В доклада, който прочете другарят Атанас Стефанов от Градския комитет на БКП, се изнесоха много факти за работата на комисиите за народен контрол, за помощта, която им се оказва от партийните организации. В града са изградени 65 комисии за народен контрол. Много от тях — ДИП „Победа“, Радиозавода, ДСП „Родопа“ и др. — извършват редовно системни проверки по най-различни въпроси — за правилното използване на основните и спомагателните материали, трудова дисциплина, качеството на продукцията, рационализациите и т. н.

Но има и такива комисии — като тези в ДДЗ „Димитър Благоев“, ДПЗХ „Трифон Саралев“, „Първи май“, ДАП, ТПК „Метал“ и др., които за период от една година и половина са направили 3—4 проверки. Тяхното съществуване остава незабелязано от колективите.

Особено се наблегна в доклада от необходимостта в комисиите за народен контрол да се включат хора с по-голяма подготовка и опит, повече специалисти. Успехът на тяхната работа зависи много от помощта, която им се оказва от партийното и стопанското ръководство.

По докладта станаха разисквания.

Първият секретар на Градския комитет на БКП Димитър Петров обърна внимание на състава на комисиите, на помощта, която те трябва да получават от партийните организации.

С внимание присъстващите изслушаха и Йордан Проданов — началник на Инспекцията за държавен контрол, който отговори на повдигнатите въпроси и даде препоръки за бъдещата работа.

П. К.

СИТНЕЖИ

ГТП „Здрава храна“ и ТПК „Пчела“ — Велико Търново съобщават: Освен многообразните сладкарски изделия, бонбони и сладкиши зад шаломите на сладкарниците, клиентите ще намерят и провадките, отсидели на приятелски разговори за близки и далечни събития.

За сведение — провадките не се продават.

Тия дни „Здрава храна“ — Велико Търново организира тържествено юбилейно честване на 2-годишнината от инсталирането на автоматите за продажба на газирани напитки по улиците на град Велико Търново.

След церемонията ще стане почерпване на гражданите със студена вода от единствено течащата чешма пред Гинекологната, поради това, че автоматите не работят, откъдето са инсталирани.

РЕШАВАЩИ СА КОЛЕКТИВНИТЕ УСИЛИЯ

„Днес 18. VIII. 1967 г. на гара Павликени се състави настоящият протокол от комисия в състав: Никола Червенски — представител на ДСП „Буларпояз“ — Павликени, Павел Шинков — представител на ДСП „Булгарпояз“ — Горна Оряховица, и Христо Янакиев — представител на жп гара — Павликени, за следното: На 17. VIII. 1967 г. по план и регламент гара Павликени следваше да ни подаде за натоварване с праскови за износ 1 „сф“ вагон за „ТМ“ влак, предназначени за ГДР. На горната дата жп гара Павликени не подаде планирания вагон и заготвените за износ праскови, състоящи се от 1517 найки с 3003 кг нето бяха разтоварени на рампа на 7-ма линия. На следващия ден 18. VIII. 1967 г. жп гара — Павликени подаде за натоварване вагон 159255 и горното количество праскови се натовариха на „ТМ“ влак. Следват подписите на членовете на комисията. . .

Истинската вина не е в колективна на железничарите от Павликени, а в ръководството на „ВР“ служба — Горна Оряховица. Именно то, което знае, че плодотворно, предвидени за износ, не бива да престоят на гарата, след като са окончателно подготвени, не е устояло на договорните задължения. Съставеният протокол, признатите и изплатени денгуби и др. педантично изпълнени формалности от този род в никакъв случай не могат да компенсират шетите, които получават кооператорите и народното стопанство.

Има и обратни случаи, когато ръководствата на кооперативите сами си създават трудности, които водят пак до загуби и то не само за самите тях, а и за страната. В деня на нашата проверка (22 август т. г.) определеният вагон за натоварване с праскови си стоеше съвсем празен до обел, аместо да бъде обработен претната вечер. По вина на съответните ръководители на ТКЗС от село Върбовка, и по-специално от участъка в Димча, вагонът замислен по предназначението си в 14 ч. на 22. VIII. 1967 г. а не в 20 ч. на 21. VIII. 1967 г. и то натоварен с плодове от Дъско и др., вместо от Димча 1800 найки, пълни с праскови, не бяха изготвени в определения срок от ТКЗС във Върбовка. . . И претърпени загуби отново са общи, в ущърб на страната.

Подобни случаи и с други стопанства е имало и при усиления износ на домати (близко една трета от вагоните са денгубирани), вероятно ще има и сега, когато предстои износ на грозде, карфи-

ол, извозване на захарното цвекло и др. А с колективни усилия от страна на товародатели, жп гари, автотранспорт, „Транспред“ и търговските организации всичко това може и трябва да бъде сведено до минимум, а да не е бил и духът на съвместните съвещания, състоящи се преди усилената износна кампания в Павликени. Полски Тръмбеш и др. Подобни срещи са организирани и преди извозването на първите вагони със захарно цвекло. Има условия и сили тези пропуски да бъдат премахнати.

Например на гара Павликени обикновено се разтоварват повече вагони отколкото са необходими за натоварване, подобно е по ложението и в Полски Тръмбеш и др. Има специално определени площадки за обработване на вагони за износ с плодове и площишки за товарене на захарно цвекло и др. Това дава възможност да се избягва замърсяването на вагоните и селскостопанските произведения, да не се затрупват колите, правилно и целесъобразно да се използват работните групи и механичните средства. Похвална е инициативата на „Транспред“ от Павликени да се премине към нов начин на разтоварване на карушите с помощта на крана (из снимката), като по този начин съвсем е отстранен ръчният труд, който все още се среща. Агенцията на „Транспред“ в Полски Тръмбеш още не е внедрила напълно този нов начин, но тя пък успешно използва бокс-палетите (необходимо е обаче да вземе мерки за по-бързо ремонтиране на

ДОБРЕ АКО ПОСЕЕМ, ДОБРО ЩЕ ЖЪНЕМ

Вече няколко години поред стопанствата в Драгомирово и Козловец повишават добитите от пшеница. Постепенно, бавно те стигат на до високите в сравнение с предшните години добав — 251 кг в Драгомирово и 306 в Козловец. Това все още не е най-добрият, което може да роди земята тук. Възможностите й са много по-големи, като се има предвид, че в съседното стопанство в Морава тази година бе постигнат добив 360 килограма.

Миналата година при отглеждането на пшеницата в Драгомирово бяха допуснати два основни недостатъка, без които резултатите щяха да бъдат значително по-добри. Освобождаването на площите от пролетните култури закъсня, сеитбата незавърши в благодатните срокове. На някои места тя бе извършена лошо, семената останаха непокрыти. Изводът се наложи категорично — за да се постигне през следващата година добив 337 кг от декари и 400 в Козловец, трябва да се предотврати повторянето на тези слабости.

ДЕЙСТВИТЕЛНОСТТА И ВЕРОЯТНОСТТА

Сеитбата е все още далеч, но повечето фактори, решаващи времето и извършване, се определят отсга. За да започне тя на 25 септември, както са предвидили в Драгомирово, е нужна организирана подготовка, която ще допринесе сроковете да се спазят и тяхната вероятна точност да стане действителна.

Около 6000 са декарите в Драгомирово, които се трябва да бъдат освободени от пролетниците за сеитба през есента. За прибиране на реколтата от тях е съставен график, който ще даде възможност без пренатоварване работите да се придвижват успоредно. До 28 август първирши прибирането на сляночглед от 2200 дека и ваденето на цвеклото от 300 дека, предвидени за есенници. Освобождават се 400 дека бостан, на площите, освободени от грах, боб, фий, е направена презентбена оран. След прибирането на соргото до към 15 септември, което е на площ от 1000 дека, ще остане само паревницата. Нейното срочно прибиране в това стопанство ще реши завършването на сеитбата до края на октомври.

В Козловец, където сляночгледът е 5000 дека, след 2—3 дни ще приключи вършитбата му с осемте комбайна. С усилен темп се вади и захарното цвекло, като вместо 40 тона, предвидени по график, стопанството предава всеки ден по над 100 тона. Целта е 1800-те декара, заети от тая култура, да бъдат освободени по-на време и да не объркат плановете на сеитбата.

Тази година 4 бригади в Козловското стопанство засяха по 400 дека паревница от сорта „Висконзин“. Тя узря по-рано и към 20 август започна брачен и. Така 4-те кукурузокомбайна си помогнаха в браченето на останалата паревница.

Всичко това показва, че ръководителите на двете стопанства добре организират и осъществяват освобождаването на заетите с пролетници площ, което ще улесни много извозването им и подготовката за сеитба.

ДРУГИТЕ ФАКТОРИ, НА КОИТО СЕ РАЗЧИТА

От качеството на посевния материал най-много зависи какво и

колко ще приберат стопанствата идущата година. И в двете стопанства необходимите за посев се мена са почистени и излизирани. Пробите саха оценени като първокласни. По 60 тона семена трябва да почистят пооторно, за да отговарят на изискванията. Освен това в Драгомирово семенният фонд е изцяло подменен.

Съставените планове дават възможност да се види, че за обработката на всеки блок е правена конкретна преценка. От вида на предшественика и от количеството торове, внесени миналата година, се определя тизгодишното наторяване. На минералните торове се разчита много за повишаване на добитите. Почти целият посев пшеница и ечемик ще се отглежда на висок агрофон, като за всеки декар ще бъдат осигурени около 100 кг торове — суперфосфат и амониева селитра.

Особено важно е да бъдат внесени торове презентбено. За целта в Драгомирово са закупени четири редосейлки за комбинирано засяване и наторяване. А в Козловец, където не разполагат с такива машини, суперфосфатът ще бъде примесен в посевния материал. За сега и двете стопанства имат известно количество торове, които ще бъдат достатъчни за презентбено наторяване на освободените площи.

За да се избегне недоброкачествената сеитба, тази година стопанствата ще приложат кръгосано засяване и ще извършат няколкократни обработките на почвата. В Козловец изораните презентбено с югославски плуг 2200 дека ще бъдат обработени още няколко пъти, за да се постигне необходимата дълбочина и рохкавина на слоя. Ръководителите на стопанствата са стигнали до извода, че „икономията на обработките“ не е верният път за повишаване на добитите.

МАТЕРИАЛНИТЕ СТИМУЛИ И МАТЕРИАЛНА ОТГОВОРНОСТ

В Драгомирово е съставен план за реда, по който ще бъдат подготвени и засети блоковете, кои бригади ще ги обработват. Посочен е и срокът за извършване на тези работи. Същото са направили и в Козловец, но планът им няма конкретни срокове.

И в двете стопанства са изработени вече таблици за премините, които ще бъдат дадени за доброкачествена работа. Почислено е и за случаите, когато механизаторите извършат лоша подготовка на площите и недоброкачествена сеитба. Преди засяването на всеки блок ще бъде оценена подготовката му, а след изравняването на посева — качеството на сеитбата. В случаите, когато е работено лошо, механизаторът ще трябва да извърши цялата подготовка отново, без да му се заплаща първата. В Козловец е предвидено за всеки декар лоша сеитба бригадното ръководство да заплаща по 0.05 лева.

Всичко това показва, че тази година ръководствата и на двете стопанства добре са обмислили и са се погрижили за основните фактори, които определят добитите от следващата реколта. Не са пропуснати и материалното стимулиране, и материалната отговорност за всички, които ще решават изключително важния проблем — повече зърно от декар.

Станислав ЗЛАТАРОВ

от управление „Земеделие“
Николина ЯМБОЛНЕВА
от редакцията на „Борба“

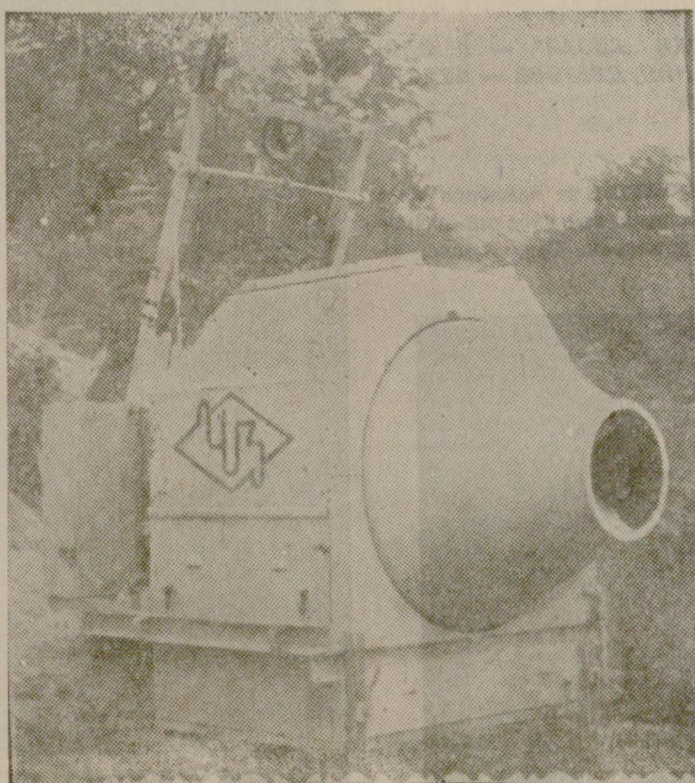
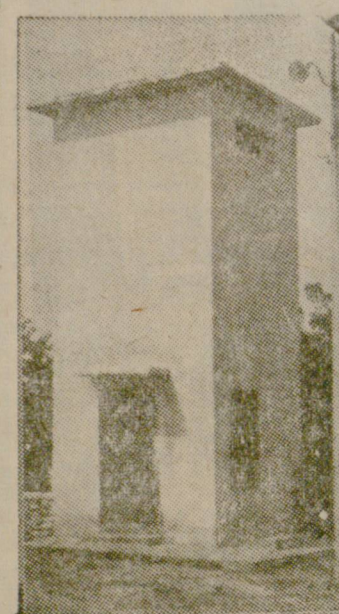
ПО ПИСМА НА КОМИСИИ И ЧИТАТЕЛИ

В един протокол, съставен на 6 юни т. г. от комисията за обществен контрол при кв. „Балванска битка“ във Велико Търново, между другото четем и следното: „При Беляковската чешма, на обекта за каптажа на дерето, е изоставена от СП „Жилищно строителство“ — Велико Търново една бетонобъркачка, която е затрупана с отпадъчни материали.“ След два месеца и половина решихме да проверим дали бетонобъркачката е още на мястото си. Вярвахме, че няма да я намерим, защото знаем, че ръководителите на строителството в окръга правят всичко възможно, за да имат повече механизация и да я използват най-ефективно.

Но, не бива! През тези усилените месеци за строителството, когато са необходими механични средства, според думите на другарите от СП „Жилищно строителство“, бете тонобъркачката си стои изоставена (и ограбена) с месеци, а вероятно и с години. . .

По всичко изглежда, че призивите за по-пълно и ефективно използване на личната механизация не са достигнали още до всички ръководители на строителството в окръга!

Нашите читатели П. Неюв и Н. Лунджев пишат и след:

ното: „В село Патреш беше решено да се построи и пусне в експлоатация трайфопост до края на 1966 г. В този срок беше направена само кулата на трансформатора. . .“ Минавайки неотдавна през Патреш, ние решихме да видим в какво състояние е трансформаторът.

Както виждате и вие, драги читатели, той изгиза бяла и стройна снага, но стомано бетоновият стълб и електропроводът, които са само на метри от него, си стоят един до друг още несвързани и нескачени. . .

Защо? Тези въпроси си задават патрешчаните. Зададохме го и ние на другарите от Елмонтанжното управление в Горна Оряховица. Те ни отговориха, че пусковият срок е 30 септември т. г. и по-рано не смеят, защото имат много други по-важни обекти. Съгласни сме с това тяхно обяснение, но не сме съгласни, че някой ще им възразя, ако предсрочно си изпълни задължението към

кооператорите от Патреш.

Нима е оправдано този обект, който е построен със средства, предвидени по капиталното строителство, съоръженията, които отдавна са доставени да стоят заключени и неизползувани в една стая на селсвгата? А през това време населението да прибягва още до помощта на газените лампи? Да не говорим, че е изключена възможността да се ползват съвременните електродомашински и други уреди, предназначени да облекчават труда на хората.

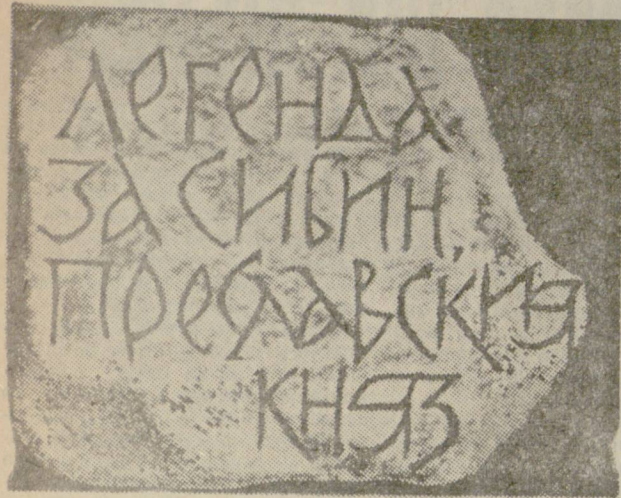
Призивът за предсрочно въвеждане на обектите в експлоатация следва да намери отзвук и сред ръководството на Елмонтанжното управление в Горна Оряховица!

Видю КОНТРОЛАТА

Сн.: Н. КАЧАКОВ

цвекло. Още един път те трябва добре да премислят и преценят, че планът за износ и извозването на захарното цвекло е тяхно колективно дело, с огромно народностопанско значение.

М. МАНОЛОВ

РОМАН
7.

Под тежкия мечи кожух му се стори че е направена от прозрачно бяла плът и студено сребро. Кожата и излъчваше светлина и същевременно отразяваше непотворимо светлината на деня. Под калпака от кожа на видра се подаваха руси къдри. На тила и заедно с увисналите, красиво съшити опашки две дебелите плитки се подпъхваха в яката на кожата. Сините й очи гледаха княза, настойчиви и жестоки, уверени в своята непобедима чистота, и техният поглед го раздруска. Знаела, че той чете много гръцки и латински книги. В такъв случай познава възможностите от светия дух, който дава откровения и сила на словото, за да приемем престолите и славата на небеса. Но князът трябвало да се бори с ловджийската си страст, ако иска да спаси душата си.

— Защо отиваш в Търново да гледаш мъките на твоите съмишленици? — попита той.

Тя смъкна ръкавицата и бялата й ръка поривисто хвана юздата. Духът се нуждаел от помощ, докато напусне телесната си обвивка и поеме пътя

към бога. Ваща й не можел да изпълни царската заповед и освен това настоял тя да отиде при чича си по някаква работа. В Търново шели да станат чудеса. Все едно дали истинските християни ще бъдат водложени на гонения и мъки или самият цар ще бъде осенен от светия дух, но в края на краищата Сатаната ще бъде победен и неговият свят разрушен. Едини ще бъдат спасени и ще седнат със Сина Человечески отдалеч на Отца като ангели, а други ще отидат в огнената бездна заедно със сатаната.

Князът мълчеше. Всяка нейна дума го смущаваше и гнетеше. Кому проповядваше тя? На него, чиято душа и ум бяха се намъчили да скитат в небесните селения и в загадките на грешната земя? И защо не крие пред него, че е богомилка? Може би защото Тихик беше я уведомявал за разговорите, които бе водил с княза? Ето как ереста изравняваше господариите със слугите и разклапаше установения ред. Даваше ли си сметка тая кубавина, че тъкмо стремежите към бога създава-

ха бунта. Сатанайл винаги си служи с божествени обещания и божии цели. И как съчетаваше високото си положение на протокелийтова племенница с богомилското смирение? Сибин неговуваше и продължаваше да мълчи. Но защо нейните думи намираха отзвук в душата му? Гласът и плакнешето сърцето му, както планинският ручей плакне студена скала, за да е огладя и облагороди. При съзнателно й му тежеше, но той го желаше. „Изглежда, че съм живял върху острието на меч — мислеше князът. — щом тя може да разклати моето равновесие.“

Той прехвърляше в паметта си своите най-интимни мисли, диреше отговори, да опровергае и отхвърли нейните думи. Тихик беше му противоположен ставял същите доводи за спасение

7.

„На онези, които твърдят че биваха с светостържец анатема трижди.“

НЕ БЯХА СВОИТЕ ЦЕЛИ НА СИВНИ НИТО ДУШЕВИЯТ СМУТ. НИТО МИСЛОВНАТА ОБЪРЪТНОСТ, ЗАЩОТО ЦВЕТОВНАТА ЗАГАДКА КОЛКОТО И ДА НЕ ИЗМЪЧВАШЕ, НЕ ПАК ЗАБАВЛЯВАШЕ УМА МУ И НЕ ДЪРЖАШЕ АЗИ-

атската ирония на неговия дух. Но след два дни пътуване с боярската дъщеря князът се събуди в една търновска стра-

но на човека от Сатанайловата власт, не тъй красноречиви, но все пак. Не беше ли ги слушал, защото му се искаше да поговори с тях?

Тя каза:

— Бог те е предопределил за велики дела. Ти приличаш на арахангел Михаил.

Той се усмихна и я погледна. Една рехава снежинка се топеше на носа й. Лицето й личеше румения и тя сведе очи под чер-

ния пламък на неговите. „Трябваше да извадя от главата й тая апостолска страст“ — мина му през ума и тутакси бная друга езическа и разумна половина в него обсеби съзнанието му. Тогава почувствува, че се раздвоява, и стана мрачен.

Тя също мълкна. Яздеше отсуснато, равнодушно на вид, но в сладко влигнатите въглчета на устата й се потайваше неосъзната усмивка.

ноприемница с тягостното съзнание че в душата му се е поселило и друго същество. Това същество започна да спори с него и да насочва мислите му към един свят, с който беше се забавлявал без да предполага, че в тая игра е влагал надежда да шошира в него. Той правеше усилия да забравя девойката, отбягваше да се срещне с нея и изцяло се отдаваше на впечатлението си от града.

Търново приличаше на грамаден манастир, препълнен с духовници и миряни. Във всяка страноприемница шумяха бояри, след сутрешните литургии кръмците се пълнеха с пияни калутери, слуги и скитници, дошли от околните крепос-

ти и манастири да гледат арението, което Борил устройваше за шоука на всички, затаили в сърцата си омраза към него и светата църква. Множество купци предлагаша стоките си на трите пазарища във външния град, генуезци, пристигнали от земите на император Хенри. Бяха докарвали скъпи плодове, украшения и ориз. Отроци возеха бъчви с вино, жито и варива от близките боярски села.

От понеделника на Сиропостната неделя до петъка, когато бе произнесена присъдата над сеятелите на богомилската ерес. Добри, Стефан и Тодор, и патриархът със страшен глас бе прочел анатема при бясното биене на клепалата, князът

трябваше да пристъпува на всички заседания в съда. Заслепен от светлината на възпелите и на скъпоценните камъни по иконите задушаван от миризмата на тамяна той стоеше търпеливо в своя трон зад духовните и светски представители на съда чийто кожухи, мантии, раса, калимявки и митри излъчваха троновите пред олтара. Високият купол на църквата опятуваше с разноцветните си стъкла светлината и в него отекваха клепетите се пишци на подсъдимите жени, които се отричаха от ереста и след като целуваха иконите падаха на колена върху студения под. До шетката пред съда минаха всички престелени жени и мъже от престолюдието жалки попчета дебелоглави занаятчии и граждани на Търново. Извеждаха ги на групи от двора и от нартиката, където те чакаха реда си боси облечени във врещища поспинали по главите с мепел някои бледи и треперещи други примирени и кротки на вид. Един дякон представяше еретиките пред съда и ако те признаваха своите заблуждения налагаха им епитимии, пост, църковни глоби или заточение. „Рабиня Мария, прелъстена от нашия общ враг, Сатаната да завлати.“

„Раб Кънчо да пости и заплати.“ „Никола...“ Разкажните коленичаха, целуваха тежкия сребърен кръст и иконата на Спасителя. Тези, от които духът на ереста излизаше с мъка, биваха наказвани по-леко от другите, разкажани само привидно. Мнозина бяха ослепени на заточение и принудителна работа в разни манастири. Тях отвеждаха под стража долу, в метоха, където им предстоеше да се разделят с близките си и да се приготвят за смърт. Тъпна от миряни, попове, иноци, между които се криеха съмнителни калутери в отъркани раса, закрили мрачните си постнически лица в

черни качулки обсаждаха северната врата на Царевец. Пред вратата пазена от стражи ведаха чеда на църквата причаваха освободените еретици за да ги кръпятаят наново във водите на Янтра.

Всяка сутрин преди заседанието се извършваша литургии за прикветление на „единиците“ и за бързото разкажване на заблудените. Сребърните кандилици обвиваха с облаци тамянов дим празния царски трон, защото Борил не пристъпуваше на всички заседания. Блещеше на всички заседания от епископския клир от епископски иподякони, дякони излъчващи храма със своя хор и с играещите отражения на светлината по епископските корони и мантии. В вратите се трупаха боярски жени монахини видни господари и сред тях очите на княза търсеха Каломела.

В петък сутринта Борил дойде. Неговото появяване бе предизвестено от гръбите на буци-наторите. Северната врата на двореца се разтвори, войници разваляха царските вратопори по стражевите кули — прапорци с кръст и с ключовете на св. Петър — единият за разкажване, добротата от злото, другият — за власт. Клепалата на всички черкви забиха и орляци излязени врати се разлетяха над Царевец.

Целият клир с боярите, начело с патриарха, излезе в двора на черквата да посрещне паря. Борилевата охрана от кумани, облечени в къси кожухи, върху които дъскаха кованите брони, плячкосани от френските рипари още през времето на Калоян, се подреждаха около вътрешната стена на оградата. Долу на стъглата пазарната ярява стихна. Пред крепостната врата войници възвизираха напора на простители, дошли от външния град да измолят парската милост за своите ослепени близки.

(Следва)

ТЕЛЕВИЗИЯ

ПЕТЪК — 1 IX.
Програма на Московската телевизия 15.30 — За учениците — телевизионна „Плюсират“ 16.00 — Откриване на Седмичната на Белоруската ССР в Москва; 17.00 — Телевизионни новини; 17.30 — Интервю; световно първенство по класическа борба — предаване от Букурещ; 19.30 — Седмична на Белоруската ССР в Москва — предаване от Минск; 21.30 Концерт на естрадния оркестър на Всесоюзното радио и телевизия.

СЪБОТА — 2 IX.
17.00 — Световно първенство по класическа борба — предаване от Букурещ; 19.30 — Филмите на малкия екран; 19.30 — Отговаряме на наши зрители; 20.00 — По света и у нас; 20.15 — Национален празник на ДР Виетнам — слово на посланика и документален филм; 20.30 — „Фалшификатор“ — унгарски игрален филм; 22.00 — Пееща камера; 22.45 — „Испанска рапсодия“ — балет от М. Равел (повторение); 23.05 — Новини.

ДСП „ЖП ресторанти и спални вагони“ — Горна Оряховица

разкри в тунела на гара Горна Оряховица модерен бръснаро-фризбърски и ваксалджийски салон. Във фризбърския салон работят специалности-фризбърски с бригадир известната фризбърка Донка Балева.

В близки дни ще бъде разкрит и козметичен салон.

Граждани, посетете модерните салони на ДСП „ЖП РЕСТОРАНТИ И СПАЛНИ ВАГОНИ“ — гара Горна Оряховица.

Продавам ТРИКОЛКА „ВА-250“, телефон 25-22, Велико Търново.

Продавам Грабнт-601, над 20 000 км, напълно запазен. Свищов, тел. 95.

АПАРТАМЕНТ ПРОДАВА Елена Павлова, „В. Левски“ 13, Велико Търново, след 17.00 часа.

ПРОДАВАМ КЪША — три стаи, кухня, мазе, пристройка и двор. Свободни — стая, кухня и мазе. Справка: тел. 60-55.

Борба

НОВИНИ ОТ ТЪРГОВИЯТА • НОВИНИ ОТ ТЪРГОВИЯТА

ЗА ЕСЕННО-ЗИМНИЯ СЕЗОН

Магазините на ДТП „Нармаг“ ви предлагат:
ДАМСКИ МАНТА И БАЛТОНИ В НАЙ-НОВА МОДНА ЛИНИЯ, МЪЖКИ И ДАМСКИ ШЛИФЕРИ ОТ ВНОСЕН ЯПОВСКИ И АВСТРИЙСКИ ПЛАТ, ВСИЧКИ ВИДОВЕ УЧЕНИЧЕСКИ ОБЛЕКЛА, ДЕТСКИ КОСТЮМЧЕТА, ПАНТАЛОНИ И ПАЛТА, РАЗНООБРАЗНИ ПЛАТОВЕ-ТРОПИКАЛИ, ШЕВИОТИ, МОДНИ И ЛУКСОЗНИ ОБУВКИ И ЧАНТИ, РАЗЛИЧНИ ВИДОВЕ ВЪЛНЕН ТРИКОТАН, ЧОРАПИ.

ДАМСКИ ШАПКИ „СИЗАЛ“ — В НАЙ-НОВА МОДНА ЛИНИЯ, ЦВЕТОВЕ — БЯЛО И ЕКРЮ. ЦЕНА 6 ЛВ.

ДАМСКИ ПОЛУШУБИ от найлонов плат „Боровец“ — подплатени със зибелин и вискоза, каширана с дунапрен. Средна цена 45 лева.

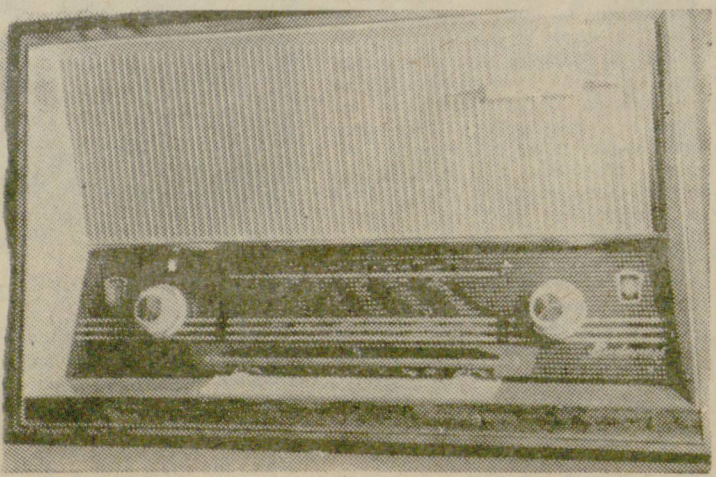

МЪЖКИ РИЗИ от диюлен — с твърди яки, след изпирване не се гледат. Материята се състои от 67 на сто изкуствено влакно и 33 на сто чист памук. Цвят само в бяло. Цена — 20 лв. с резервна яка.

ЗАХАРНИ ИЗДЕЛИЯ в специалния новооткрит показен магазин на ул. „Д. Благоев“ 6.

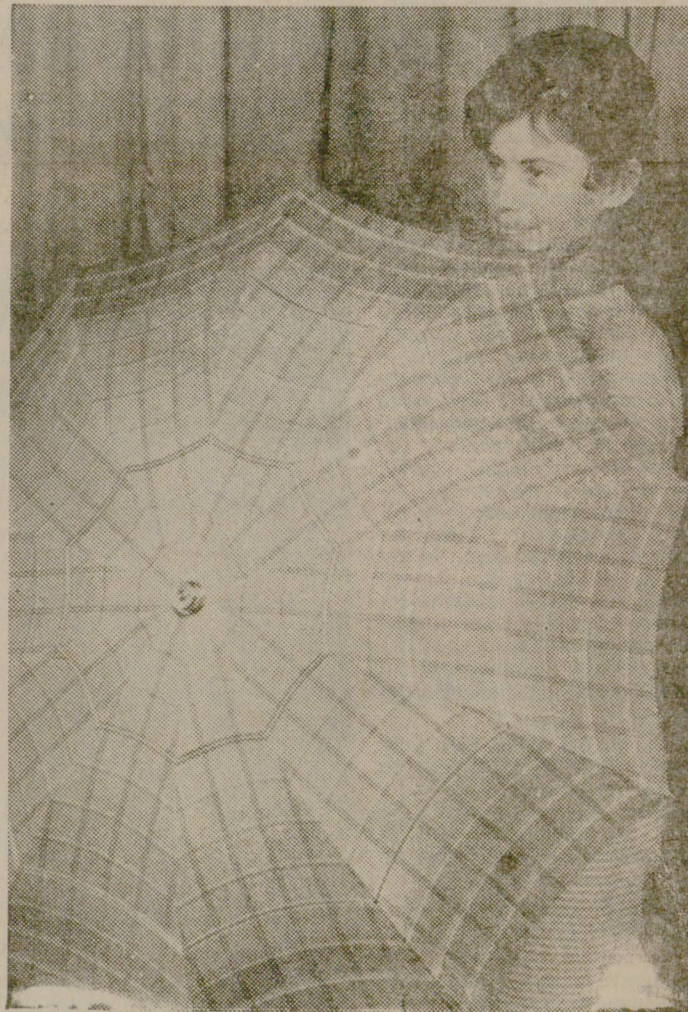
РАДИОАПАРАТИ

мек и приятен тон, красива външност. Цена 85 и 100 лева.

„МЕЛОДИЯ 10“

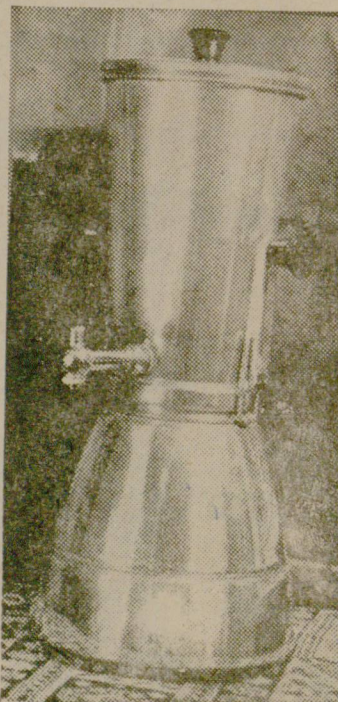
И „СИМФОНΙΑ“

ВНОСНИ ЧАДЪРИ СГЪБАЕМИ — удобни и практични за носене по всяко време. Цена 20 лв.

МАГАЗИНИ:

За конфекция: ул. „В. Левски“ 6, ул. „Д. Благоев“ 111, тел. 20-31. „Детмаг“ — ул. „Г. Димитров“ 23, тел. 61-82.
За текстил: ул. „Д. Благоев“ 95, тел. 21-92, ул. „Г. Димитров“ 33, ул. „В. Левски“ 2.
За трикотаж: ул. „Д. Благоев“ 121 и 101, ул. „В. Левски“ 21.
За обувки: ул. „Д. Благоев“ 87, ул. „Г. Димитров“ 6 и 18.
За електроматериали, радиоапарати и телевизори: ул. „В. Левски“ 5 и 19, тел. 61-59, ул. „Д. Благоев“ 119, тел. 22-09.
За подаръци — ул. „Г. Димитров“ 8, тел. 20-13.
„Дамска мода“ — ул. „Д. Благоев“ 54.
„Мъжка мода“ — ул. „Д. Благоев“ 89.

ЕЛЕКТРИЧЕСКА КАФЕВАРКА „МОКЕТА“ за шварц кафе. Вместимост 30 г кафе с 6 чаени чаши во-

да. Време за приготвяне 15 минути. Цена 20 лв.